

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal administratif de Grenoble (Γαλλία) στις 6 Αυγούστου 2012 — Margaretha Bouanich κατά Direction départementale des finances publiques de la Drôme

(Υπόθεση C-375/12)

(2012/C 319/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal administratif de Grenoble

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Margaretha Bouanich

Καθής: Direction départementale des finances publiques de la Drôme

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιτίθενται τα άρθρα 43, 56 και 58 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (νυν άρθρα 49, 63 και 65 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης) σε νομοθετική ρύθμιση, όπως αυτή [των άρθρων 1 και 1649-0 Α του γενικού φορολογικού κώδικα], δυνάμει της οποίας, σε περίπτωση που κάτοικος κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος είναι μέτοχος εταιρίας εδρεύουσας σε άλλο κράτος μέλος της Ένωσης, εισπράττει μερίσματα τα οποία φορολογούνται σε αμφότερα τα κράτη και η διπλή φορολογία αντιμετωπίζεται με τη χορήγηση εντός του κράτους κατοικίας πίστωσης φόρου ποσού ίσου με τον φόρο που καταβλήθηκε εντός του κράτους της διανέμουσας εταιρίας, ο μηχανισμός της επιβολής ανωτάτου ορίου φόρου ύψους 60 ή 50 % του πραγματοποιηθέντος στη διάρκεια ενός έτους εισοδήματος δεν λαμβάνει υπόψη ή λαμβάνει μόνον εν μέρει υπόψη τον καταβληθέντα εντός του άλλου κράτους φόρο;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, μπορεί να δικαιολογηθεί ένας τέτοιος περιορισμός από την ανάγκη εξασφάλισης της συνοχής του εθνικού φορολογικού συστήματος ή από την ανάγκη διασφάλισης της ισόρροπης κατανομής της φορολογικής εξουσίας μεταξύ των κρατών μελών, ή από οποιονδήποτε άλλο επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος;

Προσφυγή της 6ης Αυγούστου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-377/12)

(2012/C 319/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Valero Jordana, S. Bartelt, F. Erlbacher)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου της 14ης Μαΐου 2012 σχετικά με την υπογραφή, εξ ονόματος της Ένωσης, της συμφωνίας πλαισίου εταιρικής σχέσης και συνεργασίας μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, αφενός, και της Δημοκρατίας των Φιλιππίνων, αφετέρου (2012/272/ΕΕ) στον βαθμό που το Συμβούλιο προσέδεσε νομικές βάσεις σχετικά με τις μεταφορές (άρθρα 91 και 100 ΣΛΕΕ), την επανεισοδοχή (άρθρο 79, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ) και το περιβάλλον (άρθρο 191, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ),

— να διατηρηθούν τα αποτελέσματα της προσβαλλόμενης αποφάσεως,

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, η Επιτροπή ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως του Συμβουλίου της 14ης Μαΐου 2012 σχετικά με την υπογραφή, εξ ονόματος της Ένωσης, της συμφωνίας πλαισίου εταιρικής σχέσης και συνεργασίας μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, αφενός, και της Δημοκρατίας των Φιλιππίνων, αφετέρου (2012/272/ΕΕ) (στο εξής «προσβαλλόμενη απόφαση»), στον βαθμό που το Συμβούλιο προσέδεσε νομικές βάσεις σχετικά με τις μεταφορές (άρθρα 91 και 100 ΣΛΕΕ), την επανεισοδοχή (άρθρο 79, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ) και το περιβάλλον (άρθρο 191, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ).

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προέβαλλε ένα μόνο λόγο, ήτοι ότι το Συμβούλιο παρέβη τους κανόνες των Συνθηκών και τη νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με την επιλογή της νομικής βάσης για τη λήψη μέτρου της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης μιας αποφάσεως για την υπογραφή διεθνούς συμφωνίας.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η προσθήκη των ανωτέρω νομικών βάσεων ήταν περιττή και παράνομη. Πράγματι, οι διατάξεις της ΣΕΣΣ στις οποίες στηρίχθηκε η επιλογή των νομικών βάσεων από το Συμβούλιο αφορούν την συνεργασία σε συγκεκριμένα θέματα πολιτικής, τα οποία αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της πολιτικής για ανάπτυξη της συνεργασίας στην ΕΕ και δεν επιβάλλουν περαιτέρω υποχρεώσεις διακριτές από τις επιβαλλόμενες στο πλαίσιο της ανάπτυξης και της συνεργασίας. Συνεπώς, όλες αυτές οι διατάξεις της ΣΕΣΣ εμπύπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 209 ΣΛΕΕ.